

244

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1955 r.

w sprawie wprowadzenia publicznej gospodarki lokalami w niektórych miejscowościach województw: kieleckiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, poznańskiego i szczecińskiego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się publiczną gospodarkę lokalami w całości:

- 1) w województwie kieleckim:
 - a) w miastach: Chmielnik i Opatów,
 - b) w powiecie opoczyńskim: w osadzie Przysucha gromady Przysucha,
 - c) w powiecie pińczowskim: w osiedlu Kazimierza Wielka,
 - d) w powiecie radomskim: w osadzie Białobrzegi gromady Białobrzegi,
 - e) w powiecie iłżeckim: w osadzie Lipsko gromady Lipsko;

- 2) w województwie koszalińskim: w powiecie kołobrzeskim: w miejscowości Ustronie Morskie gromady Ustronie Morskie;
- 3) w województwie olsztyńskim: w mieście Iława;
- 4) w województwie poznańskim: w miastach: Kłodawa i Słupca;
- 5) w województwie szczecińskim: w mieście Nowogard.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 sierpnia 1955 r.

w sprawie przestrzegania warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego przy instalowaniu piecyków przenośnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą piecyków i kuchenek przenośnych instalowanych we wszelkiego rodzaju pomieszczeniach mieszkalnych i użytkowych.

2. Instalowanie przenośnych piecyków w wagonach kursujących na liniach kolejowych określają osobne przepisy.

§ 2. Piecyki i kuchenki przenośne powinny być izolowane od podłogi wykonanej z materiału palnego warstwą izolacyjną z blachy lub cegły. Warstwa izolacyjna powinna obejmować powierzchnię podłogi pod piecykiem lub kuchenką oraz pas o szerokości 0,5 m dookoła piecyka lub kuchenki. W przypadku instalowania piecyka żelaznego bez nóżek warstwa izolacyjna z cegieł związanych ze sobą bezpośrednio stykająca się z piecykiem powinna mieć grubość co najmniej 5 cm.

§ 3. 1. Drzwiczki paleniska i popielnika powinny umożliwiać szczelne zamknięcie otworów.

2. Piecyki i kuchenki żelazne instalowane w lokalach użytkowych powinny być wewnątrz wyłożone wyprawą z gliny lub szamotu. Wyprawa ta powinna być sprawdzana i w przypadku stwierdzenia uszkodzenia natychmiast naprawiana.

§ 4. 1. Odległość piecyków i kuchenek żelaznych od drewnianych części budynków powinna wynosić:

- 1) 0,25 m — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia;
- 2) 0,5 m — od części nie otynkowanych lub w inny sposób nie zabezpieczonych od ognia.

2. Odległość piecyków wykonanych z kamienia, cegły lub kafi od drewnianych części budynków powinna wynosić:

1) 0,15 m — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia;

2) 0,5 m — od części nie otynkowanych lub w inny sposób nie zabezpieczonych od ognia.

3. W przypadku instalowania piecyków we wnękach odległość od górnej części wnęki powinna wynosić:

1) 0,5 m — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia;

2) 1 m — od części nie otynkowanych lub w inny sposób nie zabezpieczonych od ognia.

§ 5. 1. Przewody dymowe z rur blaszanych, łączące paleniska piecyków z kanałami dymowymi, powinny być możliwie najkrótsze, z tym że długość ich nie może przekraczać 3 m.

2. Ilość kolanek łączących części rur blaszanych nie może być większa niż trzy. Połączenia między częściami rur, jak również połączenia rur z piecykami lub kuchenkami powinny zachodzić szczelnie jedno na drugie w kierunku ciągu. Umocowanie rur powinno zabezpieczyć je przed rozłączeniem bądź upadkiem. W miejscach załamania rury powinny być zaopatrzone w służące do usuwania sadzy szczelne zasuwki lub drzwiczki z materiałów niepalnych.

§ 6. 1. Odległość blaszanych rur dymowych od drewnianych części budynku powinna wynosić:

1) 0,5 m — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia;

2) 1 m — od części nie otynkowanych lub w inny sposób nie zabezpieczonych od ognia.

2. W przypadkach zabezpieczenia rur izolacją niepalną odległość blaszanych rur dymowych od drewnianych części budynku nie może być mniejsza niż 15 cm.